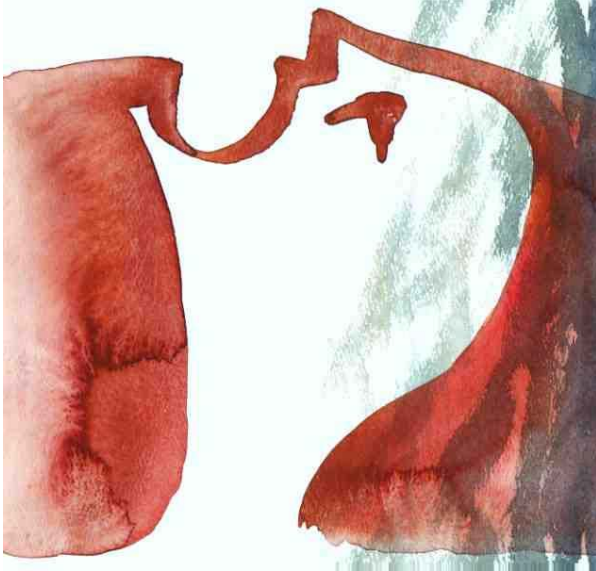

Mijn God, mijn God, waarom hebt u mij verlaten?

Zondag 14 maart 2010

Kruisbeeld

De kreet van godverlatenheid, die Jezus aan het kruis leerde kennen, de ervaring die hij deelt met ons. Hij was bereid zo gelijk aan ons te worden, tot onze godverlatenheid toe... voor het eerst in de eeuwigheid gescheiden van de Vader, zodat wij eeuwig bij de Vader kunnen zijn.

Matteüs 27:45-47

Rond het middaguur viel er duisternis over het hele land, die drie uur aanhield. Aan het einde daarvan, in het negende uur, gaf Jezus een schreeuw en riep luid: *'Eli, Eli, lema sabachtani?'* Dat wil zeggen: **'Mijn God, mijn God, waarom hebt u mij verlaten?'** Toen de omstanders dat hoorden, zeiden enkelen van hen: 'Hij roept om Elia!'

Verlaten voelen

Hoe verlaten kun je je als mens voelen? Verlaten door je medemens, maar ook verlaten door God. Er komt geen antwoord op je vragen. Je voelt een lichamelijke en geestelijke pijn, waar geen einde aan lijkt te komen. Jezus is met ons mens geworden en heeft de godverlatenheid die wij soms ervaren zelf ondergaan. Hij weet hoe wij ons soms kunnen voelen. Wij kunnen niet in de toekomst kijken. Jezus wist van zijn opstanding, van God's plan. Hij wist dat zijn lijden niet voor niets zou zijn. Dat wij daardoor nooit meer verlaten zouden zijn.

Nooit verlaten zijn

Met Jezus verbonden mogen we dan ook door de duisternis naar het licht gaan. We kunnen ons van God verlaten voelen, we zullen nooit werkelijk van God verlaten zijn. We mogen vasthouden aan de hoop die toch door dit kruiswoord heen klinkt.